

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

V. Quod XXX. quidem annis regnavit: vixit autem plusquam LX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

C A P U T V.

Quod XXX. quidem anni regnavit: vixit autem plusquam LX.

AC tempus quidem Imperii ipsius, tribus denum annorum circulis absolutis & aliquanto amplius honoravit; totius autem vita tempus quam inter homines duxit, duplo majore spatio circumscriptis. Porro cum eundem velut imaginem monarchiae sua propone-re vellet, vietorem eum omnis tyranni-ci generis praestitit, & impiorum Gi-gantum extinctorem, qui desperata-mentis audacia impulsi, contra ipsum Deum summum omnium Regem im-pietatis vexillum sustulerant. Verum hi quidem cum momento temporis exti-tissent, momento quoque ac dicto ci-tius exstincti sunt. Famulum autem suum Deus qui unus est ac solus, cum solum aduersus multos divinam armaturam munieret, ejusque opera orbem terrarum impiorum hominum multitudine liberatum repurgasset, cultus sui magistrum universis gentibus constituit; claravo-ce cunctis audientibus testantem, se verum quidem Deum agnoscere, falsoru-m autem Numinum errorem aversari.

C

Quod Dei quidem famulus, gentium autem victor fuerit.

EHIC quidem tanquam bonus ac fi-delis servus, id egit ac prædicavit; servum se palam nominans, sumimque Regis famulū se fateri non erubescens. Deus vero protinus ipsum remuneratus, Dominum ac vietorem, solumq; ex omnibus qui unquam fuerunt Imperatoribus, semper invictum atque insuperabilem praestitit: & ob victorias ac tro-paea tantum Imperatorum cum effecit, quantum nemo unquam superiori memoriā ullum extitisse recordatur. Adeò felicem & Deo carum; adeò pium ac fortunatum, ut plures quidem gentes ac nationes quam priores Imperatores sub ditionem suam redegerit: Imperium vero omni molesta vacuum ad extremum usque diem obtinuerit.

C A P U T VII.

Comparatio eius cum Cyro Persarum & Ale-xandro Macedonum Rege.

CYRUM Persarum Regem pre cunctis qui unquam existenter enituisse vetus narrat historia. Verum ille nequaquam felicem exitum vitæ, immo tur-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ E.

Oti εισιλινος μην ωπερ τα λ' οτημαραγκος, ου δε ωπερ τα ξενοια.

XRÓNΩΝ μὲν βασιλείας, τοιού δε καὶ μήτας. Τέτων ἐδιπλασιον τῷ πάντοις θητῶν σὺν αὐτῷ πολλοῖς περισσοῖς ζωντῆς δ' αὐτοῖς μοναρχικῆς ἔξαστη τινὰ εἰκόνα δέ, καὶ τοιούτου πάντος τυχανικῆς χρόνου, θεοῦ καὶ χωντὸς ὀλεῖηρα μητρίων. οἱ ψυχῆς δοκιμαὶ πρέστις αὐτὸν ἡγαντὸν παμβασιδέατοι διαδοκείας οπλα. ἀλλ' οἱ μὲν ὅσοι εἴπερ οἱ βραχεῖ φανέντες, ἀματεὶς καὶ αἰπέσενται, τοιούτων αὐτῶν θεράποντα Θεός εἰσὶ οἵ μοιροί, πρέστις πολλαὶ θεικῆς φευξάρμορος παντοῖς τῶν αὐτέων πληθύος δι' αὐτῶν θητῶν δοκιμαθεῖες βίον, έντεσείας τὸ αὐτό διδοκαλον πάσιν έθνεσι καλεσθέσας. μεγάλη ταῖς πάντων αἰχοῖς μαρτυρόμενον, τοιούτοις Θεονείδεναι, τὴν ἐγένετον εἰδαμάς οὐλον δοκιμαθεῖσης Φειδης πλάνην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ F.

Oti θεῖ μην δέλθεται, οὐτων δὲ τηντο

KΑΙΟΥ μὲν οἰστιός καὶ αγαθὸς θητῶν τοτὲ ἔπεισθε καὶ σκηνούσθε οὐδοιοί αὐτοῖς δοκιμαλῶν καὶ θεράποντα τέπαμβαλέως ὄμολογῶν εἰσατον Θεός δ' αὐτοῖς εἴδεις μοιροί. Κύρεον καθίση καὶ διεπόντης κηπτήν τε μόνον τῶν ἐξ αἰώνων αἰγαλεατοφούς αἴματον καὶ αἴθητον εἰσαει τηνῶντα τοσαντα βασιλέας τοσούτον, στον οὐδέτες αἷχοι τέλοι περίτερον μητρονεύει θητεῖσθαι. οὐτοις θεοφιλοὶ καὶ τερπνακάρειον. οὐτων δὲ έστιν καὶ πανευδάιμονα, οὓς μὲν πατεσμένους πλειονάντες μητροδοτεῖσθαι εἴησαν. λυπτον δὲ τὴν δέχην εἰς αὐτὴν καλαίσηται λευτὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Z.

*Πρὸς κύρον τὸ περσάν βασιλείας Αλεξανδρού
Μακεδονίας σύμβολον.*

PΕΡΓΑΝ μὲν δὲ Κύρου παλαιοὶ αὐτοῖς ποιοῦσιν θεος πειφανής αἰπειφανθήναι τῶν πάντων. ἀλλ' ἐπεὶ μητραῖς τέλοις δέ έρχονται